

знатъ на първосвященника, и ка-
за на вратарка-та, и взведе Петра.
И казва слугина-та вратарка на Пе-
тра: Да не си и ты отъ ученицы-ты
на тогози человекъ? Казва той:
Не съмъ. И стоаха раби-ти и
слуги-ты, които бѣха наклали о-
гънь, защото бѣше стѣдено, и са
грѣаха; съ тѣхъ стоаше и Петръ
и са грѣаше. А първосвященни-
къ-тъ попыта Исуса за учени-
цы-ты мѣ и за учение-то мѣ.
Отговори мѣ Исусъ: Азъ гав-
но говорихъ на свѣтъ-тъ; азъ
сакога подчавахъ въ събори-
ще-то и въ храма дѣто Иудеи-
ти са събиратъ вынѣгы, и нищо
не съмъ говорилъ на скрито. Що
пыташъ мене? пытай които съ ма-
чѣли, какво имъ съмъ говорилъ:
ето, тѣ знайтъ цю съмъ азъ рекъ.
А когато рече това, единъ отъ
слугы-ты който стоаше близъ, у-
дари плесница на Исуса и рече:
Така ли отговарашъ първосвящен-
никѣ? Отговори мѣ Исусъ: Ако
съмъ заѣ продѣмалъ свидѣтельствъ-
вай за зло-то; ако ли добрѣ, за цю
ма вѣишь? И проводилъ го бѣ
Инна вързанъ при първосвященни-
ка Каіафа. А Симонъ Петръ
стоаше и грѣаше са; и рѣкохъ мѣ:
Да не бѣдешъ и ты отъ неговы-
ты ученицы? Отрече са той и
рече: Не съмъ. Казва единъ отъ
рабы-ты първосвященниковы, кой-
то бѣше роднина на оногъ, ко-
мѣто Петръ отсѣче ухо-то: Не
та ли видѣхъ азъ въ градина-та
съ него? и Петръ пакъ са отрече,
и тозъ чась пѣтель-тъ попѣ. То-
газъ заведеха Исуса отъ Каіафа

въ преторіа-та; а бѣше сѣтрина, и тѣ
не вѣзоха въ преторіа-та да са не
осквърнатъ, но да іаджтъ пасха-та.

Евангеліе трете
Отъ Матфея зачало 109.

Въ онова врѣмѣ, воини-
ти като уловиха Исуса
заведеха го при Каіафа
първосвященника, дѣто
са събраха книжницы-ти и ста-
рѣйшины-ты. А Петръ взрѣше
подирѣ мѣ отъ далечъ, до дворъ-
тъ първосвященниковъ; и като вѣ-
зе вѣтрѣ, сѣдаше съсъ слугы-ты,
да види сѣтнина-та. А първосвя-
щенницы-ти и старѣйшины-ты и
сичкый свѣтъ тѣрсаха лжливъ
свидѣтельство противъ Исуса, за
да го убійтъ, И не намѣрѣвахъ:
ако и да надодоха много лж-
ливи свидѣтели, не намѣриха. На-
пokonъ додоха двама лжливки:
свидѣтели, и рѣкоха: Той каза
Могъ да развалъ храмъ-тъ Бо-
жій, и за три дни да го създѣ
(пакъ). И стана първосвященни-
къ-тъ и рече мѣ: Не отговарашъ
ли? какво свидѣтельстватъ тѣзи
върхъ ти? А Исусъ мълчаше. От-
говара първосвященникъ-тъ и ка-
зва мѣ: Заклѣвамъ та въ Бога
живаго, да ни кажешъ, ако си ты
Христосъ Сынъ Божій. Казва
мѣ Исусъ, Ты рече; но казвамъ
ви: Отъ сега ще видите Сына че-
ловѣческаго че сѣди отдѣсно на си-
ла-та, и че иде на облацы-ты не-
бесны. Тогазъ първосвященникъ-
тъ раздра дрѣхы-ты си и казва-
ше: Богохульства; каква още по-
трѣба